

સુપ્રભાતમુ

સુરેણ પ્રા. લિફ્ટ
079-23226251

હાઈકુ

ચિંતન

સલામી સવારની..

બંધીના કાયદા પોથીમાં રોગાં થઈ જાય છે,
હેરાડેરી માટે હ્યાનાં શિંગાં થઈ જાય છે,
ચીગાં છે, દાર-ગૌર્વશ-હુકાનંદીના કાયદા -
આ વામન નેતાઓ આર ઠીગાં થઈ જાય છે.

**વિકાસ રહે - થશે સંગ્રહ -
દેખાય મુગજળ - ડાકોર - પટેલોથી,
વાવો વચન... લિંગ્ટાં રહે!!**

(ધારા વિનાની ધારા વિધિઓ) (દાનીતિ નક્કા)

અપયથો ભર્યાં ભરેયું ।

ઉપરોક્ત શ્વોક ચાઢુંયુન્નમાંથી લેવામાં આવેલ છે.
અપયથો ભર્યાં પણ ભર્યાં રહે.
બદામીની સોથી ભર્યાં રહે. સાચ આવાને જો બદનામ લોકો બિરાજેલા હોય તો દેશ પર વિનાશના વાદળ છાવાય છે.
એમ કહેવાયું છે, ધન-સંપત્તિ ગુમાવવાનું થાય તો કંઈ જ ગુમાવનું નથી એમ કહી શકાય, ફરી લગન અને શક્તિની ધન પ્રાણ થઈ શકે છે.
તંડુરસી ગુમાવાથી થોડું કંઈ કાળજીની તંડુરસી પ્રામ થઈ શકે છે,
પંચું ચારિયાં ધાય, બદામીની થાય તો સર્વસ ગુમાવનું એમ કહી શકાય. માનવના જીવન ચરિત્ર સર્વસ છે. રાજા-નેતાઓએ ચારિયાં બાબત ખૂબ જ સાચખાન રહેલું જોઈએ.
આજકાલ નવિયાના છાંટા ઘણા રાજકોરણીઓની કપાળ વીલી કરી જો.

સુવિચાર

- સુખ ભાયે જ ગેરહાજર હોય છે, માત્ર આપણે જ એની હાજરીને લક્ષ્યમાં લેતા નથી - સ્થેનિશ કહેવત
 - જીવનને શીખની વખતે પણ પડવાની તેયારી રાખવી પડે. પડીને બેઠા થાય એ જ જીવનને જીવનાં અને જીવનને જીવનની શીખની શકે છે - ચોસ. ભક્તિયાચ
 - જ્ઞાની વ્યુદ્ધ આ જીંદગી કેવાળ મજાક છે, સોધી દીશે જ્યાં માર્ગ,
 - તાં જ નાન્યાં જ્ઞાનાં છે - ચોસેક મેકવાન
 - કોઈને પોતાના બનાવવા નથી બસિયતો પણ ઓછી પડે છે, જ્યારે કોઈને ગુમાવવા માટે અપણી એક ધારી જ પૂરતી થઈ પડે છે - ચંકાનાં શે
 - દસ તોથા સોંપ હેરેને ફરતા શેઠેને કોઈ પગે નથી લાગતું પણ શરીરે ભભુત લગાવીને ભજન કરતા સંતને સૌંદર્ય કરે છે. મહિલા ત્યાગો છે; ભોગનો નાદી - મોરાદ બાપુ
 - પ્રેમ હેરેસાં સ્વભાવને અનુભૂતિ ને થાય છે, હેરે જોઈને તો ફરત પસંગી થાય છે - અંપંડ આનંદ
 - આજનું ઔષધ : રાઈને દર્દીમાં હૂંટીને ખરજવા પર લગાવાથી રાહત થાય છે
- (સંકલન : વિપક વી. આસરા)

બોધકથા

સતાની સાથે સુખ-સમૃદ્ધ અને સામર્થ્ય આવે છે પણ એને પચાવતાં પણ આવડાં જોઈએ.
એક રાજી હતો. શાસક તરીકે ઉત્તમ પણ અતિ ગુસ્સાવાળો સ્વભાવ હતો. એકવાર બપોરે આરામ કરી શયનકશી રહેબાર રન્દર જતો હતો. અને દાસીએ શયનકશીમાં સકાઈ શરૂ કરી. દાસી શયનકશીની સાખાવટ, મહેર, સુંદર સેજ જોઈ ભાન ભૂતી ગઈ. રાજાના પલંગ પર બેઠી અને નીંદર આવી ગઈ. એવામાં રાજાને કંઈ કાય આવતા શયનકશીમાં રાજાનું પાણું ફરવું. દાસીને ચાબુકીની ફટકારી. દાસીએ પોડામાં બુમ પારી પણ પછી અચનક દાસી ખડગાટ હસવા લાગી. રાજાને આશીર્ય થયું એંગે દાસીને હસવાનું કારગ્ર પૂછું. દાસીએ કર્યું, ‘મહારાજ, થોડીવાર મારે હું આ પલંગ પર સૂતી એમાં ચાબુકની શિક્ષા પામી રોજ આ પલંગ પર સૂનારાનું શું થશે થશે? એ વિચારે મારાથી હસી પડાયું.’ રાજાનો અંતરતામાં જીવો અને કાનીની બુટ પકી દાસીની માફી માંગી.

દમે જ્માનો બદલી શકશો કે બદલી બદલી શકશો!

જો હું જાઈ તો જગતમાં થોડોક ફરક પડશે...

એંગું અભિમાન હોવે નાદી રહું.

એક દિવસ

દુનિયાની કાયાપલટ કરવાની

હોશ લઈ વાળોની અકડક મુહી

દુનિયાદારીની બીજાઝ હેઠોથી થઈ છે.

જે જસમાં હું રોજ મુસાકરી કરું છું એ

૧૦૧ નંબરાં મારી બેઠક ખાતી નાઈ રહે

ઓક્સિસાં ગોડેલેજની ખાતી પડેલી ખુરુશી માટે

ટાંપીને બેઠેલો કલાક

સાહેની આજુબાજુ પુંછી પટપાવણે

કહેણે : ‘મિસ્ટર શાં ધાણ પરગાજુ હતા

પણ ભાલા, એક કલાક ખાતર

ઓક્સિસ બંધ થોડી જ રાની શકાય ?’

નોંધો ટી ટાઇમાં

ભડુ ટેનલ પર નજર ફેરવશે...

હું નાઈ હોઉં

ને

રજિસ્ટરમાંથી માસં નામ કાઢી નાખશે...

- સુરેણ દાલાલ

- સુરેણ દાલાલ

કોમનમન વિશેના તેમના કાચ્યો સરળ ભાલામાં સોંસરવા

ગીતરી જાય તેવા હોય છે...

ભારત એક કૂષ્ઠપ્રધાન દેશ છે, એમ કહેવું હોવે નકામું છે, ભારત એક કલામ કહી ગયા

હતા કે, જ્યાં શિક્ષણ માત્ર નોકરી મેળવવા માટે જ હોય ત્યાં

માલિકો પેદા નથી થઈ શકતા...

આપણે નોકરીયાત વર્ગના બાહુલ્યથી વેરાઈ ગયા

છીએ... નાનાપણથી જ અથવા તો થોડી સમજ વિક્સન કે તરત

જ આપણા મનમાં દસાવી દેવામાં આવે છે કે, ભષો ગણો તો

સારી જગ્યાએ નોકરી મળશે...

મેકોલીની, શિક્ષણપદ્ધતિ ને અંગે જોની મેલી મુશરદને

ગાળો દેવાનું હોવે આજાતી લગભગ ૭૦ વર્ષ પુરુષ થવા આવ્યા

ત્યારે બંધ કરવું જોઈએ. આટાવાં વર્ષમાં હજુ સુધી આપણે

આપણી માનસિકતા પણ બદલી શક્યા નથી...

યુધ્યાય, મંગા મો હેલોક્સી રહેલું હોય છે, જે કામ કરી ગઈ છે, જે કામ સોંપાવમાં આવે તો

પૂરે પૂરી નિષ્ઠાથી કરીએ છીએ, છતાંય કંઈ આદુંઅવળું

થાય તો દોધનો ટોપલો આપણા માથે જ. જયારે જરૂર

હોય ત્યારે પણ લીધી એ જીલ્કેશાન રીજે કટ થાય... લંગ

પ્રસંગો કે મરણ પ્રસંગો હાજરી આપી શકાય નથી અને

આથી જ સંબંધીઓની નારાજગી સહેવી પડે છે...

સામાજિક પ્રસંગો માં અસામાજિક પ્રાણી બાની ગયા

છીએ...

કાયારી જોગાની દોષાં કરીએ.

સામાજિક કાર્યોમાં - સમજ જીવનમાં હક્કારાતમક ઉજી કે લાવતી

વાતો કરવામાં એ અગ્રેસર રહ્યો છે. ધ્વનિતે સાધ ટૂંકી એક

વાર્તા રહ્યું હોય છે.